

Zkus lásku dát

Petra Černocká

Prý jsi míval srdce jako zvon,
když jsi dívkám vůně bral,
kde zůstal básník, já vím,
že on stoletím zas půjde dál.

Nechodí pro víno do džbánu
a má i známou tvář,
Uloží mě večer ke spánku,
ráno mi číst bude snář.

Prý jsi býval rovný jak strom,
když kráčel v máji k nám.
Kde zůstal poutník, můj strýček Tom,
Harlekýn i Montek sám.

Dětem svým když hůlkou do písku,
ten pán kreslí a rád.
K čemu spousta bílých notýsků,
když nevíš co do nich psát.

Zkus lásku dát, zkus lásku dát,
zkus lásku dát na každý pád,
čekám dál, někdo v dálce píseň hrál.
Zkus vrátit se zas tam,
kde hrával sis dřív,
zkus vrátit se zas tam,
k těm břízám, kdo ví.

Prý jsi býval pevný jak štít,
když jsi chránil dětský smích,
kde zůstal básník, kde touha žít,
jako dřív, jak žár i sníh.

Na horách je blízko ke hvězdám,
tu svou už bys měl znát,
vidíš zářit noc – to se Ti zdám
a sto píšťal slyšíš hrát.

Zkus lásku dát, zkus lásku dát,
zkus lásku dát na každý pád,
čekám dál, někdo v dálce píseň hrál.
Zkus vrátit se zas tam,
kde hrával sis dřív,
zkus vrátit se zas tam,
k těm břízám, kdo ví.